

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžsk/23/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200928
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200928.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874, Mamateyova 17, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Želova 2, Bratislava, za účasti: JUDr. J. J., T., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. PV 301/00380/2013/R, č.s.: 7161/2015/301, č.z.: 29373/2015 zo dňa 02.04.2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/135/2015 - 36 zo dňa 24. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Sťažovateľ vykonal ďalšiemu účastníkovi ako platiteľovi poisťného ročné zúčtovanie poisťného na verejné zdravotné poistenie za rok 2012 a dňa 04.10.2013 vydal výkaz nedoplatkov č. 1367457817, na základe ktorého mu uložil povinnosť uhradiť pohľadávku na ročnom zúčtovaní za rok 2012 vo výške 2.887,78 eur. Dňa 20.11.2013 vzniesol ďalší účastník proti výkazu nedoplatkov námietku, ktorej sťažovateľ nevyhovel.

2. Z dôvodu nevyhovenia námietky proti výkazu nedoplatkov podal sťažovateľ v zmysle § 17a ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 580/2004 Z.z.“) návrh na vydanie platobného výmeru z titulu pohľadávky na poisťnom. Tento návrh bol doručený Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočke Trenčín dňa 06.12.2013 spolu s námietkami ďalšieho účastníka ako platiteľa poisťného a stanoviskom sťažovateľa k námietkam vo veci uplatnenia nároku na nedoplatok na poisťnom vyplývajúci z ročného zúčtovania poisťného za rok 2012 v sume 2.887,78 eur. Podaním návrhu na

vydanie platobného výmeru stratil výkaz nedoplatkov platnosť bez upovedomenia ďalšieho účastníka.

3. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín platobným výmerom č. PV 301/00380/2013 zo dňa 04.10.2013 (ďalej aj len „platobný výmer“) uložil ďalšiemu účastníkovi povinnosť zaplatiť sťažovateľovi nedoplatok na poistnom z ročného zúčtovania poistného za rok 2012 v sume 2.887,78 eur v zmysle § 19 ods. 9 zákona č. 580/2004 Z. z. a nahradiť trovy konania v zmysle § 31 ods. 2 Správneho poriadku v sume 5,- eur do 15 dní od právoplatnosti tohto platobného výmeru.

4. Ďalší účastník podal proti platobnému výmeru odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. PV 301/00380/2013/R, č.s.: 7161/2015/301, č.z.: 29373/2015 zo dňa 02.04.2015 (ďalej aj len „preskúmané rozhodnutie“) vyhovel odvolaniu ďalšieho účastníka a zmenil platobný výmer takto: celková dlžná suma 2.892,78 eur z neodvedeného nedoplatku z ročného zúčtovania poistného za rok 2012 a trov konania:

- nedoplatok na poistnom z ročného zúčtovania poistného za rok 2012 podľa ustanovenia § 19 ods. 9 zákona č. 580/2004 Z.z. v sume 2.887,78 eur sa mení na sumu 1.748,18 eur

- trovy konania zostávajú nezmenené.

5. Sťažovateľ podaním zo dňa 20.04.2015 adresovaným žalovanému žiadal o opravu, pretože vo výrokovej časti rozhodnutia PV 301/00380/2013 na strane 1/8 bola zistená zrejma chyba v písaní, a to v nesprávne uvedenej dlžnej sume z neodvedeného nedoplatku z RZ za rok 2012 vo výške 1748,18 eur, sťažovateľ žiadal o opravu výrokovej časti rozhodnutia s uvedením správnej výšky nedoplatku v sume 1.745,18 eur tak, ako je uvedené v odôvodnení rozhodnutia a ako to vyplýva z výpočtu ročného zúčtovania uvedeného v odôvodnení rozhodnutia.

6. Žalovaný dňa 05.05.2015 vydal Upovedomenie o oprave zrejmej nesprávnosti v Rozhodnutí č.: PV 301/00380/2013/R tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia sa suma nedoplatku na poistnom z ročného zúčtovania poistného za rok 2012 „1.748,18 eur“ nahrádza sumou „1.745,18 eur“, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 12.05.2015 a účastníkovi dňa 12.05.2015.

II.

Konanie na krajskom súde

7. Sťažovateľ podal správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „Ss.p.“) správnu žalobu zamietol z nasledujúcich dôvodov:

- napriek tomu, že dividendy boli vyplatené v roku 2012, je potrebné zohľadniť, že nárok na ich vyplatenie vznikol už v roku 2003 a tiež to, že zisk, z ktorého boli vyplatené, bol ziskom za účtovné obdobie 2003 a nie za účtovné obdobie, ktoré sa začalo po účinnosti zákona č. 580/2004 Z. z., pretože tento nadobudol účinnosť dňom 01.01.2004.

- podiel na zisku dosiahnutom v roku 2003, ktorý bol vyplatený v roku 2012, nemôže byť zahrnutý do vymeriavacieho základu na zdravotné poistenie za rok 2012 s poukazom na § 52 ods. 24 zákona č. 595/2003 Z. z. Toto ustanovenie nemôže byť aplikované na dividendy, na vyplatenie ktorých vznikol nárok pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (ďalej len „zákon o dani z príjmov“)

- stotožnil sa s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 10Sžso/6/2014 zo dňa 20.08.2014 konštatoval, že platba zdravotných odvodov za rok 2013 z podielu na zisku z roku 2003 by bola zrejším porušením rovnosti účastníkov pred zákonom (čl. 12 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky)

- v roku 2003 sa na zdanenie a zdravotné odvody vzťahoval zákon č. 366/1999 Z. z. a zákon č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní (ďalej aj len „zákon č. 273/1994 Z. z.“).

- podľa zákona č. 273/1994 Z. z., účinného do 31.12.2004, bol vymeriavacím základom na určenie poistného pre ostatných poistencov úhrn príjmov, ktorý podlieha dani z príjmov. Príjmom sa však rozumeli podľa vtedy platného § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 286/1992 Zb. o dani z príjmov len príjmy zo závislej činnosti a funkčné pôžitky, nie príjmy z kapitálového majetku. Odvodom na zdravotné poistenie teda v roku 2003 nepodliehali príjmy z kapitálového majetku.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

8. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- podiely zo zisku vytvoreného do roku 2003 pod príjmy v zmysle § 3ods. 2 písm. c) a podľa § 5 ods. 7 písm. i) zákona o dani z príjmov nespádajú, ale tieto príjmy sú z daňového hľadiska posudzované ako príjmy podľa § 8 predmetného zákona a teda sa považujú za zárobkovú činnosť podľa § 10b ods.1 písm. d) zákona č. 580/2004 Z. z .,

- s poukazom na § 52 ods. 24 zákona o dani z príjmov uviedol, že podiely zo zisku z účtovného obdobia do roku 2003 podliehajú (aj po nadobudnutí účinnosti zákona o dani z príjmov) naďalej daňovej povinnosti ako tzv. ostatné príjmy (§ 8 zákona o dani z príjmov) a teda vstupujú aj do vymeriavacieho základu na zdravotné poistenie,

- pre posúdenie daného prípadu je irelevantné, že zákon č. 273/1994 Z. z. nezakladal povinnosť poistenca uhrádzať poistné aj z takýchto príjmov,

- pri určovaní povinnosti uhrádzať poistné na verejné zdravotné poistenie je potrebné postupovať v súlade s platnými právnymi predpismi t. j. v danom prípade podľa zákona č. 580/2004 Z. z., ktorý tak ako uvádzame stanovuje, že z príjmov zdaňovaných podľa § 8 zákona o dani z príjmov (a teda aj z príjmov z podielov zo zisku z účtovného obdobia do 31.12.2003, ktoré v prípade, že boli vyplatené v roku 2012 - nárok na ich vyplatenie vznikol až v roku 2012 sú považované za príjmy zdaňované podľa § 8 zákona o dani z príjmov je poistenec/platiteľ povinný uhrádzať poistné,

- podiely zo zisku z účtovného obdobia do roku 2003, ktoré boli vyplatené v roku 2012 sú zdaňované podľa §8 zákona o dani z príjmov, nie sú považované za príjmy oslobodené od dane a teda sa na ne ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c) zákona o dani z príjmov nevzťahuje a z uvedeného dôvodu majú vstúpiť aj do vymeriavacieho základu na zdravotné poistenie podľa §13 ods.7 zákona č. 580/2004 Z. z .,

- s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 16/08 zo dňa 07.05.2008 uviedol, že v danom prípade nemožno hovoriť o porušení zásady rovnosti pred zákonom, nakoľko podiely zo zisku do roku 2003 boli zdaňované aj podľa zákona č. 366/1999 Z. z. o dani z príjmov a naďalej sú zdaňované aj podľa zákona č. 595/2003 Z.z .,

- poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20S/113/2015 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S 292/2014-33 (ktorý síce bol zrušený rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžso/87/2016 zo dňa 26.10.2016, avšak len z dôvodu procesného pochybenia - nepribratie účastníka konania do konania).

10. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

11. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s dôvodmi v nej uvedenými. Žalovaný sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím, pričom trval na odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a na vyjadrení k žalobe sťažovateľa zo dňa 19.11.2015. Žalovaný zároveň poukázal na rozsudky Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/204/2015-30 zo dňa 02.02.2017 a č. k. 2S/260/2015-28 zo dňa 01.06.2016, ktorými súd v skutkovo totožnej veci zamietol žaloby sťažovateľa a potvrdil napadnuté rozhodnutia žalovaného. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

12. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala

oprávnená osoba včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. mája 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Zákon o dani z príjmov, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.01.2004, v znení účinnom k 31.12.2011 v ustanovení § 52 ods. 1 upravoval, že na daňové povinnosti za rok 2003 a predchádzajúce roky s výnimkou podľa odseku 14 a na zdanenie príjmov zo závislej činnosti a funkčných požitkov zúčtovaných do 31.12. 2003 podľa zákona č.366/1999 Z. z. a vyplatených do 31.01.2004 a na vykonanie ich ročného zúčtovania sa použije zákon č. 366/1999 Z. z. Na sankcie vyrubené od 01.01.2004 sa použijú ustanovenia osobitného predpisu.

Podľa § 3 ods. 2 písm. c) zákona o dani z príjmov, predmetom dane nie je podiel na zisku (dividenda) vyplácaný zo zisku obchodnej spoločnosti alebo družstva, určeného na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní alebo členom štatutárneho a dozorného orgánu tejto obchodnej spoločnosti alebo družstva, aj keď sú zamestnancami tejto obchodnej spoločnosti alebo družstva, vyrovnací podiel, podiel na likvidačnom zostatku obchodnej spoločnosti alebo družstva a podiel na výsledku podnikania vyplácaný tichému spoločníkovi okrem podielu na výsledku podnikania vyplácaného spoločníkovi verejnej obchodnej spoločnosti a komplementára komanditnej spoločnosti na likvidačnom zostatku pri likvidácii spoločnosti a vyrovnacieho podielu pri zániku účasti spoločníka vo verejnej obchodnej spoločnosti alebo pri zániku účasti komplementára v komanditnej spoločnosti; za obchodnú spoločnosť alebo družstvo sa považuje aj obdobná obchodná spoločnosť alebo družstvo so sídlom v zahraničí.

Podľa § 10b ods. 1 písm. e) zákona č. 580/2004 Z. z., zárobková činnosť podľa tohto zákona je, ak osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, neustanovuje inak, činnosť vyplývajúca z právneho vzťahu, ktorý zakladá podiel na zisku vyplácaný zo zisku obchodnej spoločnosti alebo družstva, určeného na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní, alebo členom štatutárneho a dozorného orgánu tejto obchodnej spoločnosti alebo družstva, aj keď sú zamestnancami tejto obchodnej spoločnosti alebo družstva, vyrovnací podiel, podiel na likvidačnom zostatku obchodnej spoločnosti alebo družstva a podiel na výsledku podnikania vyplácaný tichému spoločníkovi okrem podielu na výsledku podnikania vyplácaného tichému spoločníkovi verejnej obchodnej spoločnosti, podielu na zisku spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti a komplementára komanditnej spoločnosti a okrem podielu spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti a komplementára komanditnej spoločnosti na likvidačnom zostatku pri likvidácii spoločnosti a vyrovnacieho podielu pri zániku účasti spoločníka vo verejnej obchodnej spoločnosti alebo pri zániku účasti komplementára v komanditnej spoločnosti, podiel na zisku vyplatený obchodnou spoločnosťou alebo družstvom zamestnancovi bez účasti na základnom imaní tejto spoločnosti alebo družstva podľa osobitného predpisu (ďalej len "dividendy").

Podľa § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z., povinnosť platiť poisťné na verejné zdravotné poistenie sa vzťahuje na dividendy vyplácané zo zisku dosiahnutého v účtovnom období, ktoré sa začalo po účinnosti tohto zákona.

Podľa § 19 ods. 8 zákona č. 580/2004 Z. z., ak je výsledkom ročného zúčtovania poisťného preplatok, zdravotná poisťovňa zašle v lehote podľa odseku 2 písomné oznámenie o výsledku ročného zúčtovania poisťného platiteľom poisťného, ktorými sú zamestnávateľ, samostatne zárobkovo činná osoba alebo platiteľ poisťného podľa § 11 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z., oznámenie obsahuje najmä údaje o výške preplatku, vymeriavacom základe, výške zaplatených preddavkov na poisťné alebo výške preddavkov na poisťné vykázaných zamestnávateľom, výške preddavku na poisťné, ktorý je poistenec povinný odvádzať na základe výsledku ročného zúčtovania poisťného, a ďalších skutočnostiach rozhodujúcich

pre vykonanie ročného zúčtovania poisťného a poučenie o možnosti podať nesúhlasné stanovisko podľa odseku 12.

13. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

14. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že dividendy v sume 27 571,30 Eur boli síce vyplatené v roku 2012, avšak zo zisku dosiahnutého v účtovnom období za zdaňovacie obdobie do 31.12.2003, teda nie v účtovnom období, ktoré sa začalo po účinnosti zákona č. 580/2004 Z.z., pretože tento nadobudol účinnosť dňom 1. januára 2005. Kasačný súd rovnako ako krajský súd poukazuje na svoje skoršie rozhodnutie sp. zn. 10Sžo/6/2014 zo dňa 20.08.2014 (ďalej len „obdobné rozhodnutie“) a stotožňuje sa s právnym názorom v ňom vysloveným, ktorý je aplikovateľný aj na predmetnú vec.

16. Kasačný súd nemohol postupovať inak ako vyjadriť súhlas so záverom uvádzaným v obdobnom rozhodnutí ako aj v napadnutom rozsudku, že platba zdravotných odvodov za rok 2012 z podielov na zisku do roku 2003 len preto, že k ich vyplateniu došlo až v roku 2012, by bola zrejším porušením rovnosti účastníkov pred zákonom (čl. 12 ods. 1, veta prvá Ústavy Slovenskej republiky). V roku 2003 sa na zdanenie a zdravotné odvody vzťahoval zákon č. 366/1999 <. Z. z. o dani z príjmov a zákon č. 273/1994 <. Z. z. Podľa posledne menovaného zákona, účinného do 31. decembra 2004, bol vymeriavacím základom na určenie poisťného pre ostatných poistencov úhrn príjmov, ktorý podlieha dani z príjmov. Príjmom sa však rozumeli podľa vtedy platného zákona o dani z príjmov (zákon č. 286/1992 <. Zb.) a jeho § 3 ods. 1 písm. a) len príjmy zo závislej činnosti a funkčné požitky, nie však príjmy z kapitálového majetku. Odvodom na zdravotné poistenie teda v predmetnom období do roku 2003 nepodliehali príjmy z kapitálového majetku.

17. Na právnom názore súdu, že dividendy, resp. podiel na zisku dosiahnutý do roku 2003 a vyplatený v roku 2012 nemôže byť zahrnutý do vymeriavacieho základu na zdravotné poistenie za rok 2012, nemení nič ani ustanovenie § 52 ods. 24 zákona č. 595/2003 Z.z., pretože podľa tohto ustanovenia, § 3 ods. 2 písm. c) a § 12 ods. 7 písm. c), podľa ktorých sú plnenia zdaňované, sa použijú na podiely na zisku vykázanom za zdaňovacie obdobie po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, na vyrovnacie podiely a na podiely na likvidačnom zostatku, na vyplatenie ktorých vznikol nárok po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

18. Čo sa týka rozsudkov krajských súdov, na ktoré sťažovateľ poukazoval v kasačnej sťažnosti, kasačný súd dáva do pozornosti, že rozhodnutia krajského súdu nie je možné považovať za judikatúru aplikovateľnú na predmetnú vec, nakoľko rozhodnutia krajských súdov netvorí ustálenú judikatúru a kasačný súd nimi nie je viazaný, aj s poukazom na to, že podliehajú prieskumu zákonnosti kasačným súdom, pričom proti obom uvádzaným rozsudkom bol podaný opravný prostriedok na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

19. Vo svetle uvedeného kasačný súd, aj po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom, musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

20. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

21. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.